

AZ ORGIA VÉGE*

MIODRAG PAVLOVIĆ

Az orgia akkor fejeződik be, amikor elérkezik a menyegző
vagy ha a hold a hegyek mögött leszáll, s a bacchánsnők
egymás után hebehurgyán döntenek,
és a lángoló kévéken keresztülesnek. Úgy tűnik,
fáradt horpadását mutatja a nemrég teremtett világ,
azaz a lét megállt kopogtatni ritmusát;
a hamu az úton maradt a máglya színhelyén,
vagy a fönix hagyta volna ott hamvát a küszöbén
(épp jelentették, hogy leégett a La Fenice,
az operaház, ki tudja hányadszor, a tűzbe vész),
ám a Jin és a Jang térségből hallani a varázslatos
daru új röptéről, és a tűzmadár is jelt adott
a jeges tenger partjain, és itt is, ahol a hegyek feketék,
a sárkány barlangjában azon munkálkodnak a földalatti ércek,
hogy minden embrióra szálljon rá egy lélek.
A sárkányfa méltó marad rituáléjához
(a hírhedt sikamlós barlang mellett a legjobb az,
amely sok hamis aranyat ad), ám legkiválóbb betekintése és
tudomása a dolgok állásáról a régóta ismert Kígyózásnak van,
ott az óriás közelében viczorogtatja fogait a medúza,
ami azt jelenti: a tátott kígyószájak bekapják a farkukat,
miután visszatérnek föld körüli útjukról,
az útról, amely rezgéssel történik a kígyó farkában
(vagy: testében), úgy mint a kólóban, amelyen keresztül

* *Miodrag Pavlović hetvenéves*

váltakozva áramlik a férfi- és a női erő – és soha
meg nem áll, benne fogan minden fióka,
s minden halottat átfon, ez az a láng, amely
ösztoneinkkel piszkál; az orgiának vége lehet,
de a kígyók coitusa nem áll meg soha.
Nem tudjuk, miből keletkezett mértani ábrája,
amely hullámokat szül és feltörő gejzíreket,
de az egész kozmoszt teremtő kör övezi,
láthatjuk ezt szabad szemmel s napéjegylenlőségi testtel,
hatalmát csak saját magával osztja meg,
tehát a szellemmel, amelynek szinonimája rengeteg,
s ezeken keresztül él naponta ismételve: isten veled.

GÉBER László fordítása